Pregaria.cat

Entrada

Moments molt especials

A la pregària es donen moments molt especials. No són previsibles. Escapen al control d'una bona preparació i disposició. Entren com la llum del sol quan obres una finestra tancada. Des del primer instant està ben clar que la iniciativa no és teva i que és do.

Possiblement no són gaire freqüents. Aleshores es converteixen en un punt de referència. Pots dir el dia i l'hora. Passat el temps encara mantenen tot el significat, ni que et sigui difícil expressar exactament el que va passar. És com una data d'amor.

Com que són regals de l'Esperit per al nostre bé i per a mantenir-nos ferms i constants en el camí de la fe, els podríem classificar en tres grans categories. Cadascuna respon a una imatge que va emprar Jesús quan parlava de l'Esperit Sant: AIGUA, FOC I VENT.

Aigua. Moments de fonda purificació. Restes submergit en l'àmbit de la Misericòrdia que t'arriba. Com aquella abraçada del Pare al fill que tornava a casa. Déu toca el fons del fons i com una pluja neteja i et dóna vida. Per una estona totes les sets callen davant la plenitud interior del bateig. Aigua transparent i nítida. Sacia. La que Jesús un dia especial prometia a la samaritana.

Foc. No hi ha res més que amor. Rebut i acceptat amb aquella joia d'arribar a una platja lluminosa en un paradís il·limitat. La mateixa relació deixa de ser vehicle i es transforma en Persona. Pot cremar sense cremar-te. Si et miressin des de fora estant, pensarien potser que dorms. De tanta vida estàs quasi absolutament quiet. La guspira és petita, impensable, però sobtadament ho ha encès tot. Déu és Amor i vol, arribar a tots. També a través teu.

Vent. N'hi ha molts de vents, però el més diví es aquell oreig que va entrant per la ment i va deixant transparència i saviesa. Saps el que pensaves que sabies i de fet quasi ho ignoraves. Et mancava el moviment del vent. Ha vingut quan ha vingut, no hi ha servei meteorològic. Entra per totes les finestres; també per les esquerdes de la vida mal feta. Són forats de llum. I tu que creies que són impediment per a Ell. Doncs, mira, les ha convertit en canals d'un nou coneixement. Potser a vegades el vent creix i tendeix a allunyar-te del món més sensible. Ell, però, té molt cura de que hi tornis amb més realisme i disposició absoluta de servei.

Jesús parlava de l'aigua, del foc, del vent... i de moltes altres imatges com la llum, la vida, la veritat...etc. Menys mal que no para de parlar. Ves a saber on estaríem.